

Vestre Landsrets 11. afdeling holdt den 31. marts 2020 kl. 9.30 møde på tingstedet i Viborg.

Som dommer fungerede landsdommer Elisabeth Mejnertz.

V.L. S-2433-19

Anklagemyndigheden

mod

KÆ

Født september 1951

Fremlagte bilag:

- afsluttende skriftligt indlæg af 9. marts 2020 fra advokat Claus Bonne.

De tidligere fremlagte bilag var til stede.

Den 8. november 2019 har byretten afsagt kendelse om, at længstetiden for foranstaltningen, som KÆ blev idømt ved Retten i Aarhus' dom af 9. november 2012, forlænges i 2 år.

Kendelsen er kæret af KÆ med påstand om, at foranstaltningen ikke forlænges. Han har til støtte for påstanden anført, at der ikke foreligger risiko for, at han begår ny kriminalitet, hvis foranstaltningen ophæves, og at en fortsat forlængelse af foranstaltningen vil udgøre et uproportionalt indgreb i strid med straffelovens §§ 68 og 68 a, stk. 1, og eventuelt Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 5 sammenholdt med artikel 14. Han har herved bl.a. henvist til karakteren af kriminaliteten ifølge dommen fra november 2012 og foranstaltningens samlede længde indtil videre sammenholdt med den periode på ca. 3,5 år, hvor han har været frihedsberøvet.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse og har til støtte for påstanden anført, at KÆ har et åbenbart behandlingsbehov, der er motiveret af kriminalitetsforebyggende hensyn. Proportionalitetsbetragtninger alene kan ikke føre til, at længstetiden ikke kan forlænges.

Landsdommerne Elisabeth Mejnertz, Thomas Jønler og Lise Bitsch (kst.) har behandlet sagen.

Landsretten afsagde

K e n d e l s e:

KÆ er ved Retten i Aarhus' dom af 9. november 2012 dømt for i to tilfælde at have truet en advokat på livet og for i en række tilfælde at have ringet og faxet til samme advokat og dermed overtrådt et tilhold, hvorefter han ikke måtte rette henvendelse til den pågældende.

Af udtalelse af 1. juli 2019, som overlæge X1, Hospital1, har udarbejdet, og som byretten har citeret fra i sin kendelse, fremgår også følgende af konklusionen:

”...

KÆ har været indlagt i henhold til dom siden den 02.12.16 efter, at der blev rejst ny sigtelser. KÆ påbegyndte tvangsmedicinering den 22.02.17 efter opsættende virkning, desværre i lille dosis i henhold til alder over 65 år. Uændret meget vred over medicin, som havde lidt afdæmpende effekt. Han absenterede under udgangen den 28.02.17 og var fortsat truende overfor personalet i telefonen. Den 22.03.17 blev KÆ indbragt af politiet og indlagt på Retspsykiatrisk Afsnit . Her blev antipsykotisk medicin genoptaget med tvang og KÆ skønnes at profitere noget af denne, da han bliver mere afdæmpet i sine psykotiske symptomer og mere rolig, dog uden at man kan korrigere ham i hans forestillinger. KÆ er meget modvillig mod den medicinske behandling.

Siden den 24.05.17 har KÆ været indlagt på rehabiliteringsafsnit , hvor man vil sikre medicincompliance gennem længere tid og skifte til depotbehandling på sigt. Håbet var at opnå større sygdomsindsigt og dermed sikre compliance også efter udskrivelse. KÆ har i marts 2018 været forsøgt overtalt til at møde til ambulat medicingivning under orlov fra afdelingen. KÆ har ikke kunnet samarbejde omkring dette. Det har i den forbindelse været nødvendigt at involvere politiet med henblik på genindlæggelse af KÆ på afdelingen. Det har siden ikke været

muligt at motivere KÆ til at indgå i en behandlingsalliance, og han modtager således fortsat antipsykotisk medicinsk behandling under tvang. KÆ ses klinisk fortsat præget af sine persekutriske vrangforestillinger i dagligdagen, hvor han anvender hovedparten af sin vågne tid og energi med vedvarende at udfærdige skriftlige klager over sin behandling, retssystemet og andre instanser, som han anser som medvirkende i den uretfærdige behandling han oplever sig udsat for.

KÆ's adfærd ses tydeligt forværret med øget affekt og en meget høj grad af verbale trusler, tidvise fysiske trusler og deciderede fysiske udfald mod behandlende personale i forbindelse med den antipsykotiske medicinske behandling. Alt i et omfang så KÆ samlet set har svært ved at opretholde en vedvarende egenomsorg og personlig hygiejne samt have opmærksomhed på egen somatiske problemstillinger og den nødvendige behandling heraf. Der har siden senest afgivne erklæring den 03.01.2019 været tale om et skift i den antipsykotiske medicinske depotbehandling til Trevicta, et præparat, der kun skal administreres hver 3. måned. Dette har medført et mindre fald i antallet af volds og trussels episoder men har ikke, som håbet, mindsket KÆ's modvilje mod psykiatrisk behandling.

...”

Landsretten tiltræder herefter og i øvrigt med samme begrundelse, som byretten har anført, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at længstetiden for foranstaltningen kan forlænges med yderligere 2 år, jf. straffelovens § 68 a, stk. 1, 3. pkt., og at proportionalitetshensyn ikke på nuværende tidspunkt er til hinder for forlængelsen. Det, som KÆ har anført for landsretten, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Landsretten fastsatte salæret til advokat Claus Bonnez, til 5.000 kr. + moms. Beløbet skal betales af statskassen.

Sagen sluttet.

Elisabeth Mejnertz

/Emma Eskesen

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 31. marts 2020

Julia Varga

retssekretær

Udskrift af dombogen

K E N D E L S E

afsagt den 8. november 2019

Retten nr. 72-9220/2019

Politiets nr. 4200-10171-00095-19

Anklagemyndigheden

mod

KÆ

Født september 1951

Ved dom af 9. november 2012 blev KÆ fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266 samt lov nr. 112 af 3. februar 2012 § 21, stk. 1, jf. § 1 (tidligere straffelovens § 265). KÆ blev dømt til psykiatrisk behandling på hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kunne træffes bestemmelse om genindlæggelse, jf. straffelovens § 68, 2. pkt. Der blev fastsat en længstetid på 5 år. Denne længstetid er ved kendelse af 6. november 2017 forlænget med 2 år.

Anklagemyndigheden har den 7. oktober 2019 indbragt sagen for retten, jf. straffelovens § 72.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået, at foranstaltningen opretholdes og forlægges med yderligere 2 år.

KÆ har påstået, at foranstaltningen ophæves.

Sagens oplysninger

Overlæge X1, Hospital 1, har i en udtalelse af 1. juli 2019 blandt andet oplyst følgende:

(afskrift)

"...

KÆ er en 67-årig enlig mand, der siden sit 26. år har været diagnosticeret med paranoid skizofreni. KÆ blev 1.) Idømt foranstaltningsdom i 2012 og 2.) Foranstaltningsdom den 09.11.2012.

...

Der ses gennem de seneste år og under aktuelle indlæggelse i den specialiserede retspsykiatri ingen beskrevne tegn på tilstedeværelse af selv en begrænset sygdomsindsigt eller tegn på indsigt i eget støtte og behandlingsbehov.

Det vurderes, at omfanget og karakteren af KÆ's psykiske lidelse er af en sådan grad, at alene kontakten med offentlige behandlende myndigheder synes at udgøre en eksponering for yderligere psykotisk dreven adfærd. Effekten af antipsykotisk medicinsk behandling vil formodentligt aldrig været helt sufficient i forhold hertil. Periodisk gennem de seneste års indlæggelse ses dog nogen dæmpning af affekt.

Ved de strukturerede professionelle risikovurderinger START og HCR-20 vurderes sandsynligheden for recidiv som vedvarende moderat og øgende til akut i situationer omhandlende tvangsbehandling.

Grundet karakteren af KÆ's paranoide skizofreni og en deraf følgende manglende evne til at indgå i et samarbejde omkring en nødvendig antipsykotisk medicinsk behandling, kan det herfra fortsat ikke anbefales at ophæve eller lempe aktuelle idømte foranstaltning.

..."

Kriminalforsorgen har i en udtalelse af 2. juli 2019 oplyst følgende:

"... Aktuelt vurderes det, at hvis dommen ophæves vil KÆ ophøre med den medicinske behandling med det samme. KÆ vil angiveligt igen begynde at kontakte diverse offentlige instanser.

Kriminalforsorgen er enig i konklusionen i udtalelsen af den 01.07.2019 udarbejdet af overlæge X1, hvor i det anbefales, at nuværende foranstaltning opretholdes..."

KÆ har blandt andet forklaret, at han ingen forbindelse havde til psykiatrisk behandling før dommen i 2012. Han var da i gang med magister i historie og skulle deltage i en konference. Han forstod ikke, hvorfor advokat X2 ikke deltog i retsmødet i dag. Han havde en ren straffeattest indtil advokat X2 anmeldte ham. Han ønskede at fremlægge sin straffeattest. Han er uskyldig i al den ballade, han er beskyldt for. Det er ren chikane. Han havde besøg i sit hjem af Politidirektøren, der lovede, at de ikke længere ville forstyrre hans fred. Det er forkert, at boligforeningen vil smide ham ud på baggrund af børnene i afdelingens udsagn. Han kan godt ringe op til advokat X2 men det melder optaget, når han gør det. Han mener, at advokat X2 stadig er advokat på sagen.

Han er træt af ikke at kunne arbejde, når han er på hospitalet. Han har ikke brug for at være dér.

Retten's begrundelse og afgørelse

Ud fra de lægelige oplysninger lægges det til grund, at KÆ lider af paranoid skizofreni, at han fortsat fremstår psykotisk, og at han har brug for medicinsk behandling.

KÆ er efter det oplyste uden sygdomserkendelse, og han mener ikke, at han har brug for hjælp. Retten må derfor lægge til grund, at KÆ med stor sandsynlighed vil ophøre med den medicinske behandling, såfremt længstetiden ikke forlænges. Det fremgår af sagens oplysninger sammenholdt med KÆ's forklaring om opkald til advokat X2 at der er høj risiko for fornyet lignende kriminalitet, såfremt han ikke medicineres.

På den anførte baggrund finder retten, at der foreligger et åbenbart behov for, at behandlingen af KÆ fortsættes, og at fortsat behandling er nødvendig af kriminalitetsforebyggende hensyn.

Retten finder herefter, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at længstetiden for den idømte foranstaltning skal forlænges i yderligere 2 år, jf. straffelovens § 68a, stk. 1, 3. pkt.

Retten finder på ovenstående baggrund ikke, at proportionalitetshensyn på nuværende tidspunkt er til hinder for forlængelsen

Derfor bestemmes:

Længstetiden for foranstaltningen idømt ved Retten i Aarhus' dom af 9. november 2012 forlænges i 2 år.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Birthe V. Jespersen

/josa

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten i Aarhus, den 12. november 2019

Mariann Leth Fielitz
kontorfuldmægtig